

ikke stillet noget Ændringsforslag, men jeg har i Udvalget rejst Spørgsmaalet, om man ikke kunde forbinde Polarisationsmetoden og Farvemethoden, og har i øvrigt foreløbig tiltraadt det af Regeringen stillede Forslag.

Som de Herrer ville se, er det en noget underlig Form for Tiltrædelse, idet jeg i Betænkningen er kommen til at staa som havende tiltraadt Regeringsforslaget, medens der paa selve Ændringsforslagslisten ikke staar, at jeg har tiltraadt det, men at jeg har stillet et Ændringsforslag, som jeg dog har taget tilbage igen. Men dette beror ogsaa paa, at vi havde saa forferdeligt travlt. Jeg havde ønsket at stille et Par Ændringsforslag i Udvalget, men da jeg ikke havde faaet det finansielle Resultat at vide af disse Ændringsforslag, forbeholdt jeg mig at stille dem mellem 2den og 3die Behandling.

Jeg kan selvfølgelig slutte mig til den Tanke, som Finansministeren er fremkommen med, at vi skulle have en Nedgang i den Beskyttelse, der er for Sukkerfabrikkerne. Naar vi se hen til, hvorledes det oprindelig var, er det fuldstændig rigtigt, som der staar i Betænkningen, at Beskyttelsen oprindelig blev fastsat til $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilogram uraffineret Sukker. Jeg kunde ønske, at vi overhovedet ikke havde nogen Afgift af indenlandsk Roesukker. Jeg kan ikke se, at et saa godt Næringsmiddel som Sukker overhovedet burde være beskattet, og kunde nærmest ønske, at vi af samme Grund overhovedet ingen Told havde paa indført Sukker. Nu er der imidlertid skabt en meget stor Sukkerindustri her i Landet, og det en Industri, som i Sammenligning med andre Industrier her i Landet har det for sig, at dens Raastof er dansk. Vi have saare faa andre Industrier, hvor dette er Tilfældet. Og det er tillige en Industri, der i høj Grad bidrager til at forbedre den Jord, hvor Sukkerroerne dyrkes. Der kan altsaa være adskilligt, der taler for at bibeholde en passende Beskyttelse for denne Industri fremfor de fleste andre. Navnlige kunde der være en vis Ret for Landboerne, der dyrke Sukkerroer, til at sige: Naar vi faa en Toldlov, hvor vi ellers ikke ville borttage Landbrugsbeskyttelsen — vi have jo lige haft Afstemning ved Navneopraab, hvor dette har vist sig —, hvorfor skulle vi Lollændere, Fynboere og Møenboere saa særlig rammes? Desuden kunde de ogsaa med samme Ret fremhæve, at naar Industribeskyttelsen gaar saa lidt ned, er der heller ikke me-

gen Grund til at skære saa dybt i denne Beskyttelse.

Alt dette vil jeg imidlertid i Øjeblikket se bort fra, og jeg tror, at alle Parter ville staa sig ved, at der paa dette Omraade bliver skabt gode og stabile Forhold. Der er ingen Tvivl om, at Sukkerfabrikkerne ved Tidernes Gunst eller Ugunst, hvad man nu vil kalde det, har faaet en meget større Beskyttelse, end nogen havde tiltænkt dem. De nuværende Beskatningsforhold for Sukker hvile dels paa Loven af 1891, dels paa Loven om Afgift af indenlandsk Sukker. Paa den første Position, den, der omfatter det finere Sukker, Kandis, Melis og andet raffineret Sukker, faa Sukkerfabrikkerne efter Ministerens Forslag en Beskyttelse af 4,3 Øre, og for den anden Position ville de faa en Beskyttelse af 2,5 Øre i de første 4 Aar og dernæst af 2 Øre. Jeg vil sige dertil, at jeg synes, at man skulde være gaaet en noget anden Vej med den Beskyttelse, der gives. Hvis man overhovedet vil beholde den samme Beskyttelse, som Ministeren har foreslaaet, burde man i noget højere Grad, saa vidt det er gørligt, tage denne Beskyttelse fra Fabrikkerne og give den til Roedyrkerne. Jeg skal erkende, at det er et Punkt, der er meget vanskeligt at komme ud over, fordi Roedyrkerne ere bundne til Fabrikkerne ved deres Kontrakter, men jeg tror, at man kunde komme Roedyrkerne delvis til Hjælp, uden at der i det hele og store blev mere Beskyttelse for Sukkerindustrien, hvis man gjorde en Forskel paa den Afgift, der tages af det indenlandske Raasukker og det importerede Raasukker, og det er i den Retning, jeg har tænkt mig Muligheden af at komme frem med et Ændringsforslag til 3die Behandling saaledes, at man derved uden at faa mere Beskyttelse, fordeler denne Beskyttelse mere retfærdigt.

Den ærede Ordfører udtalte, at der var aldeles ingen Grund til at give Lollænderne paa deres fede Jorder Beskyttelse. Her er jo ikke Tale om at give dem nogen ny Beskyttelse. Hvis vi stode ganske frit overfor Spørgsmaalet: Skulle vi indføre en ny Beskyttelse for Roedyrkerne eller skulle vi ikke gøre det? var der fornuftigvis ingen, der vilde give Landets Roedyrkere en ny Beskyttelse, men hvad der er Tale om her, er Spørgsmaalet om, hvor meget eller hvor lidt man skal borttage af den Beskyttelse, de nu en Gang have. Saa skal jeg dernæst gøre den Bemærkning, at dette med de fede Egne, der stadig frem-